

Njihe Zotin tënd!

Njihe Zotin tënd!
(Botimi i dytë)

© Udha e Besimtarëve, 2016
www.udhaebesimtareve.com

Me emrin e Allahut të

Gjithëmëshirshmit, Mëshirëbërësit

Muslimanët besojnë në Një Zot të vetëm, i Cili nuk është i ngjashëm me asgjë. Ai nuk ka as bir, as partnere, as ortak dhe askush përveç Tij nuk meriton të adhurohet.

Atij i përkasin emrat më të bukur dhe cilësitë më të përkryera. Në Kuran, Zoti e përshkruan veten e Tij duke thënë:

“Thuaj: Ai, Allahu, është Një! Allahu është Ai, të Cilit çdo krijesë i drejtohet për çdo nevojë. Ai nuk ka lindur askënd dhe nuk është i lindur. Dhe askush nuk është i ngjashëm me të.”

(Ihlas: 1-4)

Askush veç Allahut nuk meriton të adhurohet. Ai është i Plotëfuqishmi, Krijuesi, Sovrani dhe Mbajtësi i gjithçkaje.

Të gjitha çështjet janë në dorë të Tij. Ai nuk ka nevojë për asgjë e të gjitha krijesat varen nga Ai për çdo gjë. Ai është Dëgjuesi dhe Shikuesi i gjithçkaje.

Ai di gjithçka që ka ndodhur, që do të ndodhë dhe se si do të ndodhë. Asgjë nuk mund të ndodhë pa lejen dhe dijeninë e Tij.

Çfarëdo që Ai dëshiron, bëhet e çfarëdo që Ai nuk e lejon, nuk mund të bëhet kurrë. Vullneti i Tij është mbi vullnetin e çdo

krijese. Ai është Mëshiruesi dhe Mëshirëbërësi.

Argumentet logjike, por edhe ato të transmetuara në Kuran dhe në traditën Profetike, shqisat dhe natyrshmëria e pastër, të gjitha këto dëshmojnë se ekziston një Zot i Madhërishëm.

Ai është i lartësuar mbi shtatë qiejt, mbi Arshin e Tij madhështor dhe përkujdeset për krijesat e Tij. Ai është Mbreti i vërtetë!

Pushteti i Tij është i plotë mbi të gjitha krijesat. Pozita e Tij është e lartësuar, urdhri i Tij është i zbatuar dhe bukuria e Tij është e përsosur.

Është i Pasur dhe nuk ka nevojë për asgjë dhe askënd.

“Atij i kërkon dhe i lutet çdokush që është në qiell dhe në tokë. Çdo ditë Ai është në një çështje të re.” (Rahman: 29)

Ai i fal gjynahet, largon fatkeqësitë, shëron dhimbjet, ndihmon të dobëtit, pasuron të varfërit...

Ai cakton vdekjen e dhuron jetën, lumturon dhe trishton, lë në humbje kë të dojë dhe udhëzon kë të dojë. Disave u jep të mira dhe disave ua largon mirësitë, dhe këtë e bën me urtësinë e Tij absolute.

Depot e mirësive të Tij nuk shterojnë; nuk i pakëson ato bujaria e Tij që shpalos gjatë natës dhe ditës.

Ai është i Pari para të Cilit s'ka pasur asgjë dhe i Fundit pas të Cilit nuk mbetet asgjë.

I Larti, mbi të Cilin nuk është askush. I Afërti, më afër se Ai s'është askush (me dijen dhe mbikëqyrjen e Tij). Nuk ka të adhuruar tjetër me të drejtë veç Tij dhe Ai është i Plotfuqishmi, i Urti.

Mëshira e Tij ka përfshirë të gjitha krijesat. Atë nuk e angazhon një çështje nga një tjetër, e as nuk ngatërrohet nga kërkesat e shumta që i drejtohen.

Nuk bezdiset nga lutjet e atyre që
i luten pandërprerë.

Sikur të mblidheshin të gjitha
krijesat, i pari dhe i fundit
prej tyre, njerëzit dhe xhinët;
të mblidheshin në një vend
dhe t'i kërkonin Atij, e Ai t'i
jepte çdokujt prej tyre atë që
kërkon, kjo nuk do ta pakësonte
atë që gjendet tek Ai as sa
një grimcë.

I Dëlrësuar nga çdo e metë
e mangësi është Allahu, më
Madhështori!

Urdhri i Tij kur dëshiron diçka,
është t'i thotë: 'Bëhu!' dhe
ajo bëhet.

Perdja e Tij është prej drite, sikur
ta zbulonte atë, shkëlqimi i fytyrës

së Tij do të digjte gjithçka prej krijesave. Ai është Allahu, Zoti i botëve.

Profetët e dërguar nga Zoti, u thanë popujve të tyre:

“A ka dyshim në Allahun, Krijuesin e qiejve dhe të tokës?!”
(Ibrahim: 10)

Dmth: Ai është më i dukshmi e më i qarti se çdo gjë tjetër; si mund të dyshohet rreth ekzistencës së Tij?!

I Dëlirësuar nga çdo mangësi është Ai, për Njëshmërinë e të Cilit dëshmojnë të gjitha krijesat, që madhësisë së Tij i frikësohen të gjitha qeniet, që para Tij janë të varfër e nevojtarë të gjitha gjallesat.

“Zoti ynë është Ai që i dha formë çdo gjëje (që e krijoi çdo gjë), e pastaj e udhëzoi ” (Taha: 50)

“Cilat fjalë pas atyre të Allahut dhe cilat argumente pas argumenteve të Tij po besoni?” (Xhathijeh: 6)

“A ka dyshim në Allahun, Krijuesin e qiejve dhe të Tokës?!”

Ai është më i Njohuri për krijesat, pra si mund të mohohet?! Ai është më Madhështori, e si mund të mos pranohet?! Ekzistenca e Tij, Zotërimi i Tij, Fuqia e Tij, janë më të dukshme se çdo gjë tjetër në mënyrë absolute.

Ai është më i qartë për mendjet se sa dielli për sytë. Atë nuk e

mohon me gjuhën e tij veçse një kryeneç e mendjemadh.

“A ka dyshim në Allahun, Krijuesin e qiejve dhe të Tokës?!”

Dyshimi mund të ekzistojë rreth atyre gjërave, argumentet e të cilave janë të fshehura apo të vështira për t’u provuar, ndërsa në lidhje me Zotin: Çdo gjë e prekshme apo e perceptueshme përbën një argument më vete për ekzistencën e Tij.

Çdo gjë që shikon me sytë e tu apo e dëgjon me veshët e tu, apo e kupton me zemrën tënde dhe çdo gjë që e percepton me shqisat e tua, tregon për Allahun e Lartmadhëruar, Krijuesin Fuqiplotë.

Rrugët e dijes që të çojnë te Krijuesi i Lartësuar janë të panumërta e të pamohueshme; nuk ka në to aspak dyshim.

Për këtë arsye, të Dërguarit u thanë popujve të tyre: **“A ka dyshim në Allahun?!”**

Ju drejtuan atyre ashtu siç mund t’i drejtohesh dikujt të cilit nuk duhet t’i shkojë aspak në mendje dyshimi për ekzistencën e diçkaje, e cila në fakt është qartësisht e njohur dhe e mirëpranuar nga të gjithë.

Argumentet që na tregojnë për ekzistencën e Allahut e që na udhëzojnë për tek Ai, janë të panumërta.

Mirëpo ne do të ndalemi shkurtimisht në katër prej tyre, të cilat janë edhe më të qartat:

1. Natyrshmëria e pastër.
Ndjenja e brendshme e njeriut, e cila e orienton drejt besimit.

Njeriu e ka të brumosur në natyrshmërinë e tij besimin në Zotin e Madhëruar. Çdo njeri; qoftë i madh apo i vogël, i arsimuar apo analfabet, pasanik apo i varfër, i fortë apo i dobët, i shkathët apo i ngathët... që të gjithë e dinë dhe e ndjejnë në brendësi të zemrave të tyre se nuk ka Zot tjetër të vërtetë e të denjë për t'u adhuruar përveç Allahut, Krijuesit Fuqiplotë.

Argument për saktësinë e këtij pohimi, është fakti se çdo njeri, madje edhe nëse është nga ata që pretendojnë se janë ateistë, nëse gjendet hipur në anije në det, dhe deti nis të trazohet duke i ngritur lartë dallgët, si të ishin ato kodra të thepisura, atëherë, kur vdekja ndjehet fare pranë dhe shpresat për të mbijetuar minimizohen, aty do të shohësh sesi të gjithë pa përjashtim, do t'i drejtohen Zotit të Gjithëfuqishëm për shpëtim.

Njerëzit janë krijuar në natyrshmërinë e pastër, e cila i orienton drejt besimit në njëshmërinë e Zotit.

Njeriu është krijesë e nënshtruar ndaj Allahut, e krijuar për ta

njohur madhështinë e Tij dhe për ta adhuruar Atë.

Allahu ia ka nënshtruar njeriut çdo gjë që gjendet në qiej dhe në tokë, në mënyrë që nëpërmjet tyre të jetë në gjendje që ta përmbushë këtë qëllim.

Çdokush me natyrshmëri të pastër dhe mendje të shëndoshë, e ka të qartë se adhurimi që disa njerëz i kushtojnë natyrës ose krijesave të tjera të ndryshme, të tilla si dielli, hëna, yjet, lumenjtë, pemët, lopa, etj., konsiderohet dalje nga natyrshmëria e pastër njerëzore.

Njeriu me natyrshmërinë e tij të pastër, madje dhe vetë gjithësia, dëshmojnë se çdo gjë

është e nënshtruar ndaj Zotit të Madhëruar.

 2. **Gjithësia**, ky univers madhështor me rendin e tij të përsosur është si një vepër arti e shkëlqyer. Në të ka bukuri dhe harmoni që nuk mund të kalojnë pa u vënë re.

Për sytë që shohin, çdo gjë në këtë univers e deklaroi fuqishëm ekzistencën e Krijuesit Fuqiplotë e të Ditur, duke mos lënë vend për dyshim.

Pikërisht për këtë arsye, na tërhiqet vërejtje në Kuran;

“A ka dyshim në Allahun, Krijuesin e qiejve dhe të Tokës?!”

Çdo mendje e shëndoshë, duke u nisur nga arkitektura syverbuese e gjithësisë dhe funksionimi harmonik i saj, është në gjendje që ta lexojë atë fletë-fletë si të ishte një libër.

Në çdo fletë të saj do të gjejë argumente të cilat tregojnë jo vetëm për ekzistencën e një Krijuesi, por edhe se Ai është i Gjithëfuqishëm, i Urtë, i Ditur, i Mëshirshëm me krijesat e Tij. Allahu i Madhëruar thotë:

“Ne do t’ua bëjmë të mundur që të shohin argumentet Tona në horizonte dhe në vetet e tyre...”
(Fusilet: 53).

Në çdo gjë që Allahu i Madhëruar ka krijuar, ka argument që tregon për ekzistencën dhe Madhështinë e Tij. Sa mirë e gjen të shprehur këtë në fjalët e poetit:

*Thuaji foshnjës që sapo
lind,
fillon e qan pa pushim:
Kush të bëri të qash,
kush ta mësoi këtë aktrim?!*

*Kur ta shohësh gjarprin,
helmin e tij ta hedhë me
furi,
Pyete: kush të krijoi
me helm në brendësi?!*

*E pyete: o gjarpër si ja bën
për të jetuar,
Me helmin vdekjeprurës,
që në gojë e ke strehuar?!*

*Pyeti barqet e bletëve:
mjalti nga ju si pikoi?!,
E mjaltit thuaji:
kush të ëmbëlsoi?!*

*Qumështin steril, që në
brendinë,
Me gjak e fekale të bagëtisë
qe strehuar,
Pyete: kush të bëri të
kulluar?!*

*Rezen e diellit që nga skajet
e largëta drejt tokës
udhëton,
Pyete: në rrugën për tek
njerëzitkush të orienton?!
Hënë kur ta shohësh të
vezullojë,
Pyete: kush bëri që drita
jote të ndriçojë?!*

*O njeri, përmbahu, bëj
kujdes,
ku po shkon?
Nga Zoti yt i
Lartmadhëruar, çfarë po të
largon?!*

Rregulli dhe harmonia në një vend, a nuk tregojnë për dikë që e ka ngritur atë rregull dhe harmoni?!

Arti në një vepër, a nuk tregon për artistin që e ka punuar atë vepër?!

Gjithashtu, bujaria dhe mikpritja në një vend, a nuk tregojnë për bujarin dhe mikpritësin e atij vendi?!

Këtë e kuptoi një nomad i shkretëtirës, i cili kur u pyet:

“Si e njohe Zotin tënd?” - ai krejt natyrshëm u përgjigj:

*“Kur shohim gjurmë,
kuptojmë që dikush ka
kaluar,
kur shohim një vijë uji,
kuptojmë se nga
një burim ka buruar.
Po detet plot ujë e dallgë
dhe toka me male e pyje,
a nuk dëshmojnë
se ka një Krijues të ditur,
që i krijoi ato dhe qiellin
me yje?!”*

Nëse njeriu do ta vështrojë këtë gjithësi me syrin e mendjes e të zemrës, të padëmtuar nga indiferentizmi dhe ndikimet e jashtme, do të arrijë t'i shohë

të vërtetat e saj, e do të besojë se këto janë argumente që tregojnë ekzistencën e një Krijuesi me dituri, fuqi dhe bujari të pafund.

Mirëpo këtu duhet të sqarojmë se, edhe nëse kjo harmoni dhe këto bukuri janë të mjaftueshme për të kuptuar ekzistencën e një Krijuesi fuqiplotë, ato janë në vetvete të pamjaftueshme për të kuptuar veçoritë e Krijuesit, mënyrën si mund t'i afrohem Atij, si dhe mënyrën se si mund t'ia shprehim lëvdatat tona për gjithë këto të mira që na ka dhuruar.

Janë Profetët e dërguar prej Tij dhe shpallja hyjnore (Kurani dhe Suneti) që na njohin me

Krijuesin e Madhëruar dhe që na tregojnë se si duhet ta adhurojmë Atë.

3. **Kurani**, ky libër fisnik i cili është i mbushur plot me argumente dhe urtësi.

Kurani është padyshim nga argumentet dhe provat më të mëdha të ekzistencës së Allahut. Një libër kaq gjithëpërfshirës, i cili tregon për të kaluarën, për të ardhmen, për ringjalljen dhe jetën pas vdekjes, i mbushur me dispozita e këshilla, që ta kënaq veshin e ta shëron zemrën..., para së gjithash ky libër madhështor tregon për madhështinë e Atij që e ka shpallur atë.

Në Kuran gjenden përgjigjet e pyetjeve që e kanë munduar njeriun në çdo kohë:

“Kush jam unë?” “Pse jam ky që jam dhe ku po shkoj?” “Ç’punë kam në këtë botë nga e cila jam i detyruar të ndahem me anë të vdekjes?”

“Kush më solli në këtë botë jashtë vullnetit tim?”

“Megjithëse nuk dua të largohem që këtu, pse nuk qëndroj dot?”

“Ç’është vdekja?” “A ekziston jeta e përtejme?” Nëse ekziston, si është ajo jetë?”

Përgjigjet e të gjitha këtyre pyetjeve njeriu i gjen në Kuranin famëlartë.

4. **Profeti ynë** (*Paqja qoftë mbi të!*), i cili me jetën dhe veprën e tij, e vërtetoi bindshëm se ishte i dërguar nga Zoti i gjithësisë.

Me Librin që iu shpall, me synimet fisnike që kishte, me arritjet e tij të jashtëzakonshme, me jetën dhe veprën e tij, Profeti Muhamed (*Paqja qoftë mbi të!*) ishte një argument i qartë që tregonte për ekzistencën e Allahut të Madhëruar, i Cili e dërgoi.

Fakti që Profeti Muhamed (Paqja qoftë mbi të!) arriti që nga fiset nomade të shkretëtirës të formonte një shoqëri të atillë e cila ngriti qytetërimi që do t'u flisnin shekujve, si dhe ndikimi i jashtëzakonshëm që ai ka lënë tek

të gjithë brezat, janë argument i qartë se ai vërtetë ishte i dërguar i Allahut.

Zoti e zgjodhi dhe e dërgoi atë si mëshirë për të gjithë botët.

E lusim Zotin e Madhëruar që të na i mbushë zemrat tona me dashuri dhe besim, ndërsa gjuhët tona me përmendjen e Tij dhe falënderim!

Amin!

